U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **V. M.,** zastoupeného Mgr. Petrem Horákem, advokátem se sídlem v Praze 10, Na Spojce 11, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 4. 2005, č. j. 64 Az 218/2004 - 21,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátovi Mgr. Petru Horákovi **s e n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 8. 4. 2005, č. j. 64 Az 218/2004 - 21, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 12. 2004, č. j. OAM-3408/VL-07-15-2004, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Stěžovatel podal proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítal, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem. Dále uvedl, že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neměla zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 26. 8. 2005, č. j. 64 Az 218/2004 – 33, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil kasační stížnost tak, že uvede v jakém rozsahu rozsudek napadá a důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně ho poučil, že nebudou-li tyto nedostatky v uvedené lhůtě odstraněny, bude kasační

stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 7. 9. 2005. Ve stanovené lhůtě stěžovatel nereagoval a kasační stížnost požadovaným způsobem nedoplnil.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Stěžovatel sice v kasační stížnosti výslovně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., ale žádným způsobem tyto důvody nespecifikoval a nekonkretizoval. Pouze v obecné rovině namítal, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, dále že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu, aniž by ke svým tvrzením uvedl konkrétní argumentaci. Bez bližší konkretizace však nelze stěžovatelem uvedené důvody podřadit pod žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. S ohledem na to, že stěžovatel ani na výzvu soudu nedoplnil důvody kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupci stěžovatele odměnu za zastupování nepřiznal, neboť ustanovený zástupce neuvedl, jaké úkony v tomto řízení vykonal, a ani z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by vykonal nějaký úkon právní služby, za který náleží odměna podle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zástupce stěžovatele dokonce ani na výzvu soudu nedoplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro něž je rozhodnutí krajského soudu napadáno, a to i přesto, že byl soudem poučen o tom, že nebudou-li uvedené nedostatky odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu